

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΑΜΙΛΛΑ ΑΔΕΛΦΩΝ

Κατὰ τοὺς μαύρους χρόνους, καθ' οὓς ἡ ἀπολυταρχία ὠργιάζεν ἐν ταῖς ὑπὸ τοὺς Τούρκους ἑλληνικαῖς χώραις, ἐπόμενον ἦτο οἱ ἐν αὐταῖς ὁμογενεῖς πληθυσμοί, τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἐλπίδα νὰ ἔχωσιν ἀνατεθειμένην εἰς τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν κράτος τὸ διὰ τῶν κοινῶν ἀγώνων ἰδρυθὲν καὶ διὰ κοινῶν ἐνίοτε θυσιῶν ὑποστηριζόμενον καὶ κοσμούμενον. Οὐτε ἦτο δυνατόν ν' ἀποκτήσωσι πεποίθησιν τινα ἢ καὶ ἀπλῶς ἐλπίδας εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις οἱ ἀτυχεῖς δοῦλοι, ὧν ἡ ὑπαρξὶς εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον διάθεσιν τυράννου, ἐπιβάλλοντος ὡς νόμους τὰ ἀρπακτικὰ αὐτοῦ ἐνστικτα. Ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ὁμως καὶ ἐντεῦθεν νέα κατάστασις ὑπάρξεως ἀνέτειλε διὰ τοὺς ἀλυτρώτους ἡμῶν ἀδελφούς, ἧς, χωρὶς νὰ ὑπερτιμῶμεν τὴν ἐπιδεικνυομένην ἐπιφάνειαν, ὀφείλομεν ν' ἀνομολογήσωμεν τὰ ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι προσδοκώμενα ὠφελήματα.

Ἐκ τῶν σημαντικωτέρων εἶναι βεβαίως ἡ ἀρξαμένη ἤδη λογικὴ καταμέτρησις τῶν ἡθικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων, τῶν ἀποτελούντων τὴν μείζονα ταύτην μερίδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ἐπὶ τούτων στήριξις ἀναλόγων ἐλπίδων. Αἱ δυνάμεις αὗται οὔτε ἀόριστοι εἶναι πλέον, οὔτε πλατωνικαί· ὠρισμένα ἄρα καὶ θετικὰ δέον νὰ θεμελιωθῶσιν ἐπὶ τούτων οἰκοδομήματα ἐλπίδων.

Τὴν προγενεστέραν ἔλλειψιν πάσης ἐφ' αὐτοὺς πεποιθήσεως διαδέχονται ἤδη ἀσφαλῆ προγνωστικὰ ἀκλονήτου καὶ σωτηρίας πίστεως. Αὕτη θὰ ὑπαγορεύσῃ τὴν παγίωσιν καὶ σύνταξιν τῶν δυνάμεων καὶ ταύτην θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνάληψις μέρους τῶν καθηκόντων ἐκείνων, ὧν τὸ προσφιλὲς βᾶρος, — ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν — προῶρως ἐκύρτωσε τὸ ἀπελευθερωθὲν βασίλειον.

Μεταξὺ τῆς ἐλευθέρας ἐλάσσονος καὶ τῆς ἀλυτρώτου μείζονος μερίδος τοῦ Γένους πολὺ ταχέως θ' ἀρχίσῃ οὕτω ἡ εὐγενεστάτη ἀμιλλα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑψηλῶν κοινῶν καθηκόντων καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν βαρειῶν κοινῶν εὐθυνῶν. Ὁ μὲν πόθος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων θὰ προσδίδῃ ἰσχύν, τῶν εὐθυνῶν δὲ ἡ ἀνάληψις αἴγλην εἰς τὰς δυνάμεις ἀμφοτέρων, ἐνῶ παραλλήλως θὰ ἀναπτύσσεται καὶ πραγματοῦται τὸ κοινὸν ἐθνικὸν πρόγραμμα, ὅπερ οὔτε κατακτήσεις χωρῶν ἐσκευώρησέ ποτε, οὔτε ὑποδουλώσεις λαῶν, ἀλλὰ μόνον τὴν διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Δὲν ὀνειροπολοῦμεν ἀλλὰ διακρίνομεν, ἔστω καὶ ἀμυδρῶς ἔτι, τὴν κατεύθυνσιν, εἰς ἣν ἀκατασχέτως ὠθεῖ τοὺς ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἀδελφούς ἡ φορὰ τῶν περιστάσεων. Οὐδὲ θεωροῦμεν βεβαίως ταύτην ἀταλαίπωρον, ὁμαλὴν καὶ αἰθρίαν. Συμφορὰ δοκιμασιῶν θὰ παρεντεθῶσι μεταξὺ τῆς ἀφετηρίας καὶ τοῦ προσδοκωμένου τέρματος. Μὲ τὴν Θεῖαν ἀντίληψιν ἐν τούτοις, θὰ ἐπιστεφθῇ ὁ κοινὸς ἀγὼν, ἐπιβραβεύων τὴν καρτερίαν ἐν ταῖς δοκιμασίαις διὰ τῆς κοινότητος τῶν ἀγαλλιάσεων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δεκάτη τετάρτη.

(Λουκᾶ 17, 12, 18).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ¹ εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπῆντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες,² οἳ ἔστησαν πόρρωθεν. Καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνήν, λέγοντες. Ἰησοῦ³ ἐπιστάτα,⁴ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς. Πορευθέντες⁵ ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς, τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δ' ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἦν⁷, Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ⁸ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰμὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε⁹.

Σημειώσεις.

1) Εἰσερχομένου = κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς κώμης ἀπῆντησαν τῷ Ἰησοῦ δέκα λεπροὶ ἄνδρες. 2) Οἳ ἔστησαν πόρρωθεν = Οἱ λεπροὶ συνηθροίσθησαν ἐκεῖ ἀλλ' ἐστάθησαν ἀπὸ μακρὰν μὴ πλησιάσαντες ἕνεκα τῆς νόσου, ἀκάθαρτοι ὄντες. 3) Ἐπιστάτα = ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ διευθύνοντος, ἐπιστατοῦντος προϊσταμένου τοῦ ναοῦ, προέρχεται ἡ ἐννοία τοῦ γνώστου καὶ ἐπιστήμονος, καὶ εἶναι ἐν χρῆσει παρὰ Λουκᾶ ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε. 4) Ἐλέησον, εὐσπλαγχνίσθητι ἡμᾶς καὶ θεράπευσον ἡμᾶς. 5) Ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Κατὰ τὸν μωσαϊκὸν νόμον οἱ λεπροὶ ἐθεωροῦντο ἀκάθαρτοι. Ἡ λέπρα ἐθεραπεύετο τότε, οἱ δὲ θεραπευόμενοι διὰ τὸ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἐπικοινωνίας ὤφειλον νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο τεταγμένους ἱερεῖς, νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ ἤδη θεραπευμένον σῶμα αὐτῶν, νὰ θυσιάσωσι τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην θυσίαν ἀμνούς δύο καὶ πρόβατον ἐν οἷς πλούσιοι, σμιδαλον καὶ ἑλατον, ἀμνὸν ἓνα μετὰ ζεύγους τρυγῶνων ἢ νεοσσῶν περισσεύς οἱ πτωχοί, καὶ ἀνακρυχθῶσιν οὕτω καθαροί. 6) Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν = Ἐν ᾧ ἐπήγαγον αὐτοὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς ἰάθησιν ἐντελῶς ἀπὸ τῆς νόσου, καὶ τὸ δέρμα αὐτῶν ἐγένετο καθαρὸν ἀπὸ τῆς λέπρας. 7) Σαμαρεῖτης — Οἱ Σαμαρεῖται ἔχοντες ἐπιμιξίαν πρὸς ἐθνικοὺς δὲν ἐλογίζοντο γνήσιοι Ἰουδαῖοι καὶ περιεφρονοῦντο. 8) Εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες = περιφρασὶς ἀντὶ τοῦ ὑπέστρεψιν. 9) Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε = ἰάθης ἀπὸ τῆς νόσου σωματικῶς· ἀλλ' ἔχεις πίστιν καὶ ἡ πίστις αὕτη θὰ καρποφορήσῃ ἤδη ὑπάρχουσα ἐν σοὶ τὸν σπόρον τῆς ψυχικῆς σου σωτηρίας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

Καὶ ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα περικοπὴ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐπιβεβαιῶν εἰς ἡμᾶς μίαν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς ἐπικυροῖ ἀναντιρρήτως ἡ ἱστορία αὐτῆς τοῦ ἀνθρώπου βίου. Ὅσον πλησιέστερον εἰς τὸν εὐεργετοῦντα εἶναι ὁ εὐεργετούμενος, τόσο καὶ περισσοτέρως καὶ ἀσφχλεστέρα εἶναι ἡ ἀχαριστία. Καὶ δύναται τις νὰ εἶρῃ τὴν εὐγνωμο-

[illegible]

ἀναγνωρίζῃ τὸ δίκαιον, καὶ ἀποδίδει εἰς ἕκαστον τὸ ἀν-
κον. Ἡ εὐγένεια αὕτη τῆς ψυχῆς ἀποδοκιμάζει τὴν ἀχ-
ριστίαν ὡς ἀδικίαν, καὶ ἀπαιτεῖ παρ' ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ἡμῶν
νὰ ἐκδηλώνωμεν πρὸς πάντας τὴν ἀγάπην ἡμῶν, καὶ
ἀποφεύγωμεν πᾶσαν ἐνέργειαν, ἥτις δύναται νὰ δεῖξῃ ἡμ-
ᾶς ἄλλον ἀπὸ τοῦ ὀφειλομένου νὰ εἴμεθα. Οὐδὲν ἀγενέστερον
καὶ μᾶλλον ἀνάνδρον τῆς ἀχαριστίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΩΣΤΑΣ

Τοῦ Κώστα ἡ μάνα θλίβεται στῆς φυλακῆς τὴν πόρτα.
—Κώστα μ' δὲν ἦσαν δυνατὸς δὲν ἦσαν παληκάρι.
Νὰ σπάσης θύρα φυλακῆς, σκοτώσης φυλακέρη;
—Θαρρεῖ μάνα μ' ἡ φυλακὴ πῶς εἰν πλιθοκτισμένη;
Δὲν εἶναι μάνα μ' με πλιθὰ δὲν εἶν' με κεραμίδια
Μον' εἶναι μαμαρόχτιστη μολυδοσκεπασμένη.
'Ο Βασιλιᾶς τὴν χάλαγε καὶ ὁ γυιὸς τὴν μεταφράνης.
Εἶχε τραχέοι μαστοροὶ καὶ γίλια μαστορούλια.
Σὰν περιστέρια κουβαλοῦν, σὰν χελιδόνια τρίζουν.
Κι' ὁ Βασιλιάς ἐπρόσταζε ἀπάν' ἀπ' τὸ παλάτι.
—Γιὰ ζέψετε τὸν Κωνσταντὰ μὲ τ' ἄγριο τὸ βουβάλι.
Κι' ὅπ' εἶν' ὁ δρόμος ὁ καλὸς νὰ πᾶν τὸ βουβάλι.
Κι' ὅπ' εἶναι πετρολίθαρα νὰ πᾶν ὁ Κωνσταντίνος.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΣ

B'.

Τὸ ἔθνος δὲν λέγεται σοφὸν ἢ πολιτισμένον ὅταν μόνοι οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ εἶναι σοφοὶ καὶ πολιτισμένοι, ἀλλὰ ὅταν ὅλα ἢ τοῦλάχιστον τὰ πλεῖστα ἄτομα τὰ ἀποτελούντα τὸ ἔθνος. Λοιπὸν δὲν ἀρκεῖ, ἵνα οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καίμην τὸ καθήκον των, ἀνάγκη ἵνα καὶ ἕκαστος ἡμῶν σπεύδῃ εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν ἀρχόντων νὰ τάσσεται ὅπου δεῖσιν, νὰ καίμην ὅ,τι παραγγεῖλουν ἀνάγκη τελείας καὶ ἀκρίβους πειθαρχίας πάντων ἡμῶν. Ὅτε κατὰ τὸ 1870 ἐκνήχθη ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐφεδροῦν ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὅπλα, ἔδραμον εὐθὺς καὶ ἐνῶ εἶχον διορίσθαι δύο ἐβδομάδων ἵνα προσέλθωσιν, ἐκεῖνοι προσήλθον, κατετάχθησαν ταχύτερον καὶ ἐντὸς μίαις ἐβδομάδος εἰσῆλθον εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος. Μόνον οὕτως ἤξεύρει καὶ ὁ ἄρχων νὰ ὑπολογίσῃ τί δυνάμεις ἔχει καὶ πῶς θὰ διαθέσῃ ἕκαστον σῶμα. Ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρα ἀρετὴ τοῦ πολίτου εἶναι ἡ πειθαρχία εἰς τὸν νόμον τὸν ἐκπροσωπούμενον καὶ λαμβάνοντα φωνὴν καὶ ζωὴν διὰ τοῦ ἀρχοντος. Εἴτε φόρος χρημάτων εἴτε φόρος αἵματος ζητεῖται ὑπὸ τῆς πολιτείας, δὲν ἔχει ὁ πολίτης νὰ σκεφθῇ ἂν πρέπη ἢ ἂν δὲν πρέπη νὰ ὑπακούσῃ ἀμέσως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ πολὺ πρότερον σκεφθῇ καὶ σχηματίσῃ ἀκράδαντον καὶ στερεὰν πεποιθήσιν περὶ τοῦτου, ὅτι εἶναι πολίτης, δηλ. μέλος μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας ἢ ὁποῖα λεγεται ἔθνος, καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ τάχιστα καὶ ἀνευ γογγυσμῶν. Ὁμοίως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ σκεφθῇ πολὺ πρότερον καὶ πιστεύει ἀδαμαντίνως ὅτι πᾶσα ἀτυχία καὶ ἀδoξία τοῦ ἔθνους τούτου, εἶναι καὶ ἰδική του ἀτυχία καὶ ἀδοξία, καθὼς καὶ τἀνάπαλιν πᾶσα εὐτυχία καὶ πᾶσα δόξα, εἶναι καὶ ἰδική του εὐτυχία καὶ δόξα, ὅτι ἀρα ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοφύλων καὶ ὁμογλώσσων ἐθνικῇ διηλεγγύῃ, ἄγραφος μὲν ἀληθὺς ἀλλ' οὐχ ἥττον ἰσχυρά, πολὺ ἰσχυροτέρα τῆς ἐπιβαλλομένης διὰ συμβολαίων, ὅτι δι' αὐτὸ ὀφείλει εἶτε εἰς τὴν πατρίδα μένει εἴτε ἐν τῇ διασπορᾷ εὐρίσκειται, πάντοτε οὐχὶ μόνον νὰ ἐνθυμῆται τὴν Πατρίδα του καὶ ν' ἀγαπᾷ αὐτὴν ὡς χώραν τῶν πατέρων του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀγωνίζεται πῶς νὰ φαίνεται εἰς αὐτὴν χρήσιμος. Διακτὶ λ.χ. νὰ μὴν ἀγοράζῃ ἕκαστος κατὰ μῆνα ἐν λαχείῳ

ἐρ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμόνης; εἰς τὸν καπνόν, εἰς τὰ καφε-
α, εἰς τὰ χαρτιά, εἰς χίλια περιττὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ
τον πράγματα δαπανῶμεν κατὰ μῆνα τόσα καὶ τόσα!
ἴα δὲ οἱ ἐν ταῖς ἀποικίαις ἡδύναντο νὰ θεσπίσουν τοῦτο ὡς
νόμα ἀπαράβατον. Πόσον θὰ ἀνεκούφιζον τοὺς ἐν τῇ Πα-
ιδι. ὑπὸ βαρυστάτων φόρων καταπιεζομένους χάριν τοῦ
θθνικοῦ μεγαλείου!

Δὲν εἶναι δὲ δίκαιον νὰ φαντάζωνται ὅτι ἀπελθόντες
ς τὴν ξένην καὶ ζῶντες ἐκεῖ, δὲν ἔχουν πλέον καθήκοντα
πρὸς τὴν γῆν τῶν πατέρων τῶν. "Ὅχι, τὰ καθήκοντα ταῦτα
νὰ ἱερὰ καὶ οὐδέποτε παραγράφονται. "Ἐπειτα χάριν τί-
ς πατρίδος θὰ κάμνωσι τὰς μικρὰς θυσίας ταύτας; μὴ
ἔξιν τῆς ἀρκτοτροφῆς Βουλγαρίας καὶ Ῥουμανίας; οὐχί!
ἀλλὰ χάριν τῆς μεγαλυνούμῃ Ἑλλάδι, χάριν τῆς χώρας
αὐτῆς, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ πατρίς τῆς ἐλευθερίας, πολιτικῆς
καὶ πνευματικῆς, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ πάσης τέχνης καὶ
πιστῆς, τὸ παιδεύμα παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ
ὁ καύχημα καὶ ἡ δόξα ἡμῶν τῶν λαλούντων τὴν γλῶσσαν
κεῖνων, ἡμῶν τῶν ἀμείνων κληρονόμων τῶν ἡμιθέων ἐκείνων.
Ἰαθῶς ἄρα ὁ γέρον Πρίαμος βλέπων τὴν ὠραίαν Ἑλένην
λεγει ὅτι χάριν μιᾶς τοιαύτης γυναικὸς ἡ ὁποία τόσον
μοιάζει μὲ τὰς θεάς, ἀξίζει νὰ πολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους
τολὺν χρόνον καὶ νὰ πάσχωσι τόσα βάσανα οἱ Ἀχαιοὶ καὶ
οἱ Τρῶες, οὗτα δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ λέγωμεν ὅτι χάριν
τοιαύτης πατρίδος ὅχι μόνον πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι
ἐλλὰ καὶ νὰ μαχώμεθα πάντοτε καὶ νὰ ὑποβαλλώμεθα
προθύμως εἰς πᾶσαν θυσίαν ἔν τε τῇ πατρίδι καὶ ἐν
τῇ ἁλλοδαπῇ, ἵνα τιμήσωμεν πάλιν τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ
καταστήσωμεν ἐκ νέου ἑνδοξον. Λοιπὸν πᾶς κόπος, πᾶς
πόρος, πᾶσα εἰσφορά, πᾶσα ὑπηρεσία πρέπει προθύμως νὰ
παρέχεται χάριν αὐτῆς. Πάντες πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐν τῇ ψυχῇ
χαραγμένους τοὺς στίχους τοῦ Ἑυρίπιδου: ὦ πατρίς, εἴθε
πάντα τὰ τέκνα σου νὰ σέ ἀγαποῦν ὅπως ἐγώ. Τότε θὰ
εἴπω ὅλοι εὐτυγεῖς καὶ σὺ δὲν θὰ πάθῃς κἀνὲν κακόν.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

Η ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ὁ Διάκονος ἐγγέων τὸ ζέον ὕδωρ εἰς τὸ ποτήριον λέγει.
— «Ζέσις πίστεως πλήρης Πνεύματος ἁγίου — ἦτοι: Ἡ δια-
θερμάνσις αὐτῇ πιστευόμεν ὅτι εἶναι πλήρης Πνεύματος ἁγίου.
Μεθ' ὃ ὁ Διάκονος παραδούς τῷ ὑπέρβητῃ τὸ δοχεῖον τοῦ
ζέοντος, ἵσταται μετὰ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ, καὶ πολλῆς
τῆς προσοχῆς μικρὸν ὅπισθεν τῶν λειτουργούντων, ἐν ᾧ ὁ
χορὸς ψάλλει τὸ κεκαονισμένον κοινωρικόν, ἦτοι στίχους ἐκ
αὐτῶν Ψαλμῶν. Τὸ πάλαι κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς δια-
ταγὰς ἐψάλλετο ὁ 33ος ψαλμός, ὁ σήμερον ἐν ταῖς Προ-
τεσταντικαῖς ἀναγινωσκόμενος — «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν
παντὶ καιρῷ» —.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν Ἀρχάντων Μυστηρίων ἀνάγκη
να γινώσκωμεν τὰς ἀλλοιωσεις, ἃς ὑπέστησαν σὺν τῷ χρόνῳ
αἱ ἀρχαῖαι διατάξεις. Αἱ Ἀποστολικαὶ διαταγαὶ οὐδὲν χρο-
νικὸν διάστημα ἀναγράφουσι μεσολαβῶν μεταξὺ τοῦ τῆς
κοινωνίας τῶν κληρικῶν χρόνου, καὶ τοῦ τῆς κοινωνίας τῶν
ἐξω τοῦ Βήματος, ὅπως σήμερον παρ' ἡμῖν. Παρ' ἡμῖν κοι-
νωνοῦν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ μεταδίδει εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ εἰς
τοὺς Διακόνους. Κατόπιν τούτων ἐμβάλλει ἐν τῷ ποτη-
ρίῳ τὸν ἐν τῇ Δισκαρίῳ ἅγιον ἄρτον, καὶ περατουμένου ἤδη
τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ πρῶτος τῶν Διακόνων παραλαμβάνει ἐκ
τῶν χειρῶν τοῦ λειτουργοῦ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐν ᾧ περι-
χύνεται ἡνωμένα τὰ ἄρχαντα αἶμα τοῦ Σωτῆρος,
καὶ καλεῖ τοὺς πι-

πτόν ἵνα μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλ-
 θωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Καὶ γίνεται τότε ἡ μετάδοσις τῆς
 θείας εὐχαριστίας εἰς τοὺς πιστοὺς. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς
 διὰ συντομίαν μετετοπίσθη καὶ ἐντεῦθεν ἡ μετάδοσις εἰς τὸ
 τέλος τῆς λειτουργίας. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ διατάξει ἡ πρόσκλη-
 σις φαίνεται γινομένη ὑπὸ τοῦ Διακόνου διὰ τῆς ἐκφωνή-
 σεως—Πρόσχωμεν. Ἡ περὶ τούτου περικοπὴ τῶν Ἀποστο-
 λικῶν Διαταγῶν ἔχει οὕτως. «Ὁ Διάκονος λεγέτω—Πρό-
 σχωμεν—καὶ ὁ Ἐπίσκοπος προσφωνησάτω τῷ λαῷ οὕτως—
 Τὰ ἅγια τῆς ἀγίοις—καὶ ὁ λαὸς ὑπακουέτω—Εἷς ἅγιος,
 εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς—Εὐλο-
 γητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας—Ἀμήν.—Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ
 ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρωπείοις εὐδοκίᾳ.—Ὡσαννὰ τῷ Ὑψί-
 ζαυτῷ, εὐλογούμενος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.—Θεὸς
 Κύριος καὶ ἐπεφάνη ἡμῖν.—Ὡσαννὰ ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Καὶ
 μετὰ τοῦτο μεταλαμβάνει ὁ Ἐπίσκοπος ἔπειτα οἱ πρεσβύ-
 τεροι, οἱ Διάκονοι, καὶ οἱ ὑποδιάκονοι, καὶ οἱ ἀναγνώσται,
 καὶ οἱ Ψάλται, καὶ οἱ ἀσκηταί, καὶ ἐν ταῖς γυναῖξιν αἱ
 διακόνισσαι, καὶ παρθένοι, καὶ χῆραι· εἶτα ἅτὰ παιδία, καὶ τότε
 πᾶς ὁ λαὸς κατὰ τάξιν, μετ' αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας ἄνευ θο-
 ρύου». Τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις κ.τ.λ. λέγονται καὶ σήμερον
 ἔτι μυστικῶς ὑπὸ πολλῶν ἱερῶν τῇ ἀρχαίᾳ παραδόσει τῆς
 Ἐκκλησίας ἐμμενόντων. Μετὰ τὴν προσφώνησιν ἐγένετο ἡ
 κλάσις τοῦ ἄρτου ὅπως καὶ σήμερον ἔτι γίνεται παρ' ἡμῖν. Τὸ
 ἄχραντον Σῶμα δέον νὰ κλάται διὰ τῆς χειρὸς, καὶ οὐχὶ νὰ κα-
 τατέμνεται διὰ τῆς λόγχης ὡς συνειθίζεται ὑπὸ τινων. Καὶ
 μετὰ τὴν κλάσιν τοῦ ἄρτου ἐγένετο ἡ ἔνωσις ὅπως καὶ παρ'
 ἡμῖν σήμερον, καὶ ὅπως μαρτυρεῖται ὑπὸ πολλῶν ἀρχαίων
 ἐγγράφων μαρτυριῶν. Ὅταν ἐλειτούργει ὁ Ἐπίσκοπος αὐ-
 τὸς εἶδεν εἰς κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ ἄχραντον σῶμα
 ὁ δὲ διάκονος τὸ ἅγιον Ποτήριον. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γι-
 νώσκωμεν ὅτι ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις οἱ πιστοὶ μετε-
 λάμβανον τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὡς καὶ σήμερον ἔτι με-
 ταλαμβάνουσιν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι. Οἱ ἄνδρες
 ἔχοντες τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἐδέχοντο ἐπ'
 αὐτῆς τὸ ἄχραντον σῶμα· αἱ δὲ γυναῖκες ἐκ πολλοῦ σεβασ-
 μοῦ ἐξήπλυνον ἐπὶ τῶν οὐτῶ παρὰ διατεθειμένων χειρῶν αὐ-
 τῶν εἰδικὸν ὕφασμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐδέχοντο τὸ ἅγιον
 σῶμα, καὶ ὅθεν μετελάμβανον αὐτοῦ. Οἱ Διάκονοι οὐδέποτε
 μετέδιδον τὰ ἅγια εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς πι-
 στοὺς παρόντος ἱερέως, εἰ μὴ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀδείᾳ αὐτοῦ.
 Οἱ λαϊκοὶ καὶ οἱ τοῦ κατωτέρου κλήρου μετελάμβανον ὅπως
 καὶ σήμερον ἐκτός τοῦ ἁγίου Βήματος. Οἱ ἱερεῖς μετελάμ-
 βανον ὀρθοί, ἀλλὰ πάντοτε προσκλίνοντες, ὅπως καὶ σήμε-
 ρον πράττουσιν οἱ ἡμέτεροι ἱερεῖς, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα
 αὐτῶν. Ἀλλ' οἱ λαϊκοὶ πιστοὶ μετελάμβανον γονυκλιτεῖς.
 Τὴν συνήθειαν αὐτὴν ἐπιβεβαίωσεν ἐκτὸς ἄλλων κειμένων ἐκ
 συγγραφῶν τῶν Πατέρων, καὶ ἡ πράξις αὐτὴ τῆς Ἐκκλη-
 σίας ὡς θὰ ἴδωμεν μικρὸν κατόπιν. Κατὰ τὴν μετὰ τὴν ὁ-
 μὴν Ἐπίσκοπος δίδων τὸν ἅγιον ἄρτον ἔλεγε—Σῶμα Χρι-
 στοῦ—καὶ ὁ μεταλαμβάνων ἀντεφώνει—Ἀμήν.—Ὁ δὲ
 διάκονος, μεταδίδων τὸ ἅγιον ποτήριον ἔλεγε.—Αἷμα Χριστοῦ
 —ποτήριον ζωῆς—ὁ δὲ κοινωνῶν ἔλεγε.—Ἀμήν.—Ἐκ τοῦ
 ποτηρίου ἔπινεν ὁ λαὸς ἀρχαιότερον μὲν ἀπ' εὐθείας, βρα-
 χύτερον δὲ διὰ σωληναρίου ἀργυροῦ ἢ χρυσοῦ καλάμου λεγο-
 μένου. Ὅτε δὲ, ἐπὶ Χρυσόστομου καθ' ἃ κοινῶς φέρεται, εἰ-
 σήχθη ἡ παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει λαβὴ οἱ πιστοὶ ἤρξαντο μετα-
 λαμβάνοντες διὰ ταύτης ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν τῆς θείας
 εὐχαριστίας συγχρόνως. Τότε δὲ ἐπαυεν ὁρίστικῶς καὶ αἱ
 ἀναμίξεις τῶν διακόνων ἐν τῇ μεταδόσει τῆς θείας εὐχαρι-
 στίας εἰς τοὺς πιστοὺς. Ἀλλὰ πότε ἀκριβῶς κατηργήθη ἡ
 ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου μετάδοσις; Αὐτὸς
 οὗτος ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, εἰς ὃν κοινῶς ἀποδίδεται ἡ εὐ-

ρεσις τῆς Λαβίδος περιγράφει τὴν ἐπὶ τῶν χειρῶν μεταδό-
 σιν τοῦ ἀρχάντου σώματος, καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ποτηρίου Κοινω-
 νίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Τρούλλῳ κατὰ τὸ 691 Οἰκουμενικὴ
 Σύνοδος ἐν τῷ ρά' κανόνι αὐτῆς ἀναφέρει μὲν τὴν χρῆσιν
 δοχείων, ἀλλ' ἀποκρούει ταύτην καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἀρχαίαν
 συνήθειαν τῆς μεταλήψεως ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῶν χειρῶν,
 καὶ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου. Ἐκ τούτου ἐξάγομεν ὅτι δὲν εἶναι
 πιθανὴ ἡ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον ἀποδιδομένη
 ἐφεύρεσις τῆς λαβίδος. Ὁ δὲ Βαλσαμὼν ὁ κατὰ τὸ 1190
 πατριαρχεῦσας Ἀντιοχείας, ἀναφέρει ἀλλ' οὐχὶ γενικὴν με-
 τάδοσιν εἰς τοὺς λαϊκοὺς τοῦ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ,
 καὶ οὐχὶ τὴν ἐγχείρισιν αὐτοῦ. Ὡστε φαίνεται ὅτι καὶ ἐπὶ
 τούτου, ἡ ἀρχαία τάξις τοῦ τρόπου τῆς Κοινωνίας παρέμε-
 νεν ἐν πολλὰς Ἐκκλησίαις.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις, ὑφ' ὧν περιστοιχιζόμεθα,

μόνον ἡ ἔσωτερικὴ καὶ ἐγκάρδιος συνειννόησις καὶ ἡ ἀδελφάγη θὰ μᾶς ὀπλίσουν μὲ τὸν ἀναγκαῖον θώρακα, διὸ
 δυνηθῶμεν νὰ συγκρατήσωμεν τὴν ἐθνικὴν μας ἀξιοπρέπεια
 καὶ νὰ μείνωμεν ἄτρωτοι ἀπὸ τὰς καταιγίδας καὶ ποταμοὺς
 ἐνέδρας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι στηθῇ καθ' ἡμῶν.

Ἄντ. Μιχελιδάκης

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Β. Β. Πάτρας. Σχετικὸν ἄρθρον ἐδημοσιεύθη πρὸ μ.
Μ. Ν. Σεβαστοῦ πολὺν Στ. Π. Ἰχόνιον. Οὐτε ρωσισ-
τουρξιστὶ δυνάμενοι νὰ γράφωμεν ἢ ἐκτυποῦμεν ἐπιγραφάς, πα-
λοῦμεν νὰ πέμψητε ὑμεῖς ἢ καὶ πᾶς ἄλλος γαλλιστὶ τὴν πρὸς
διεύθυνσιν.—Ἀντ. Μ. Γιουμουλτζίναν. Κρ. Β. Βοστω.
Χρ. Η. Χανία. Θέλετε εὐρεῖ ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήμα-
τα ἐν τῇ ἐν προσηχῇ φύλλῳ δημοσιευθεσομένη ἐκθέσει τῶν περ-
νῶν τῆς Ἐπαρείας κατὰ τὴν λήξανσαν τριετίαν.—Γ. Γ. Σίτσο.
Ἡρῶατο ἀποστολῇ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν
Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ,
Πορφῷ, Κερκυρᾷ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ,
καὶ Ἀμαλιαδί.
Πᾶσα Τραπεζιτικὴ ἐνορασία.

Ταμειευτήριο

μέχρι 5,000 δρ. 4 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν.
5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο » μετὰ ἑξ μῆνας
4 1)2 ο)ο » μετὰ ἐν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 0)0
ὀλιγώτερον.

τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1)2 ταῖς οὖο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέ-
σεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦ-
λάχιστον.

4 ταῖς 90 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις
τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον
ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς
διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν,

Δέχεται: ἔτι ἐντόχους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκείᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1	$1\frac{1}{2}$	ταῖς 0%	καὶ 2	ος διὰ	καταθ. 6	μ. τοῦλ.
2					1	ἔτους
2	$1\frac{1}{2}$				2	ἔτων
3					4	
4					5	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόχων καταδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου μαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὰ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὀμολογίων πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτῇ τοῦ καταθέτου ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδέτης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

Ἰδιόκτητον Ἔργαστάσιον

77. ὁδὸς Χαρ. Τριχούπη 77

Συνιστάται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς ὡρο-
 ποιεῖον Ν. Λασιθιωτάκη πρὸς
 δητον διόρθωσιν ὡρολογίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικά γράμματα.

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικά γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικά γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1) 2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσού τούτου τοῦ τόκου δριζομένου εἰς 1 ταῖς ο) κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ., πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσού τούτου εἰς 1) 2 ταῖς ο) κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοιχτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτη βιβλιαρίου λογαριαμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις
τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μηνῶν τοῦλάχιστον.
2 1)2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς κατ' ἔτος κα-
ταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦ-
λάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΑΧ. 1.000.000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 400,000

Παρέχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάτια αξίας δραχμῶν 200,000.

Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξήνonta ἀριθμὸν 1—25,000 ἀκέραια γραμματία παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος, τιμώμενα τέσσαρας δραχμὰς καὶ ὑπ' αὐξήνonta ἀριθ. 25,001—100,000 τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μιᾷ δραχμῇ καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Κέρδος εξ	80,000	δραχμαί	80,000
1	Κέρδος εξ	20,000	»	20,000
2	Κέρδη από	2,500	»	5,000
6	Κέρδη από	1,000	»	6,000
15	Κέρδη από	400	»	6,000
25	Κέρδη από	200	»	5,000
1950	Κέρδη από	40	»	78,000

2000 Κέρδη αξίας δραχμῶν 200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου) 1910, δευτέρα τῇ 25 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ὀκτωβρίου (13 Νοεμβρίου) 1910 καὶ ἡ πέμπτη 31 Δεκεμβρίου 1910 (13 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ κήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ
νικητοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήναις.
Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ